

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΜΟΥ

Μικρούτσικο σπιτάκι χαμηλό
Εἶν' τῆς βασίλισσάς μου τὸ παλάτι
Κι ἐκεῖ μέσα, σὰ γιούλιο ντροπαλό,
Κρυμμένη εἶν' ἀφ' τὸ βλέμμα τοῦ διαβάτη.

Κι ἐγὼ διαβαίνω κεῖθε δειλὰ
Μὲ τὸν κρυφὸ καημό μου τὸ κοιτάζω
Κι ἀθέλητα ἀπ' ἀγάπη σιγαλὰ
Μὲς ἀπ' τὴν καρδιά μου ἀναστενάζω.

Καὶ καμαρώνω τὸ βασιλικό,
Ὅπου τὸ παραθύρι της στολίζει,
— Καλότυχο μυροῦδι φτωχικό,
ποὺ τὸ χρυσὸ της χέρι σὲ ποτίζει !

Κι ὅταν τὸ χτυπολόγημα τὰργαλειοῦ
Καὶ τὸ γλυκὸ κελάδημ' ἀγροικιέται
Τοῦ πολυαγαπημένου μου πουλιοῦ,
κάθε καημὸς ἀφ' τὴν καρδιά μου σβιέται.

Καὶ τοῦ παραθεριοῦ της τὰχνὸ φῶς
Τὰ βράδια νάγναντεύω δὲ χορταίνω,
Ἄστρο γιὰ μὲ δὲν ἔχει ὁ οὐρανὸς
Τόσο γλυκὸ καὶ τόσο ἀγαπημένο.

Καὶ λέω : καλή σου ἡ ὥρα, ἐσὺ φτωχή,
Ποῦ, ἂν ἔχουν μετρημοὺς οἱ κόκκοι τοῦ ἄμμου,
Ἔχει κι ὁ πλοῦτος, πῶχεις στὴν ψυχὴ !
Καλή σου ἡ ὥρα, ἐσύ, βασίλισσά μου !

ΜΙΚΕΛΗΣ ΑΒΛΙΧΟΣ